

РЕШЕНИЕ

№ 332

гр. гр.Н., 17.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Н., Ш-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на пети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Петър Сл. Петров

при участието на секретаря К. Ил. Любенова
като разгледа докладваното от Петър Сл. Петров Гражданско дело № 20212150101217 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по предявен иск с правно основание чл.422, ал.1 от ГПК, във връзка с чл.332 от ТЗ и чл.327, ал.1 от ТЗ, във връзка с чл.79, ал.1 от ЗЗД.

Ищецът „Т.С.“ ЕАД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: град С., община Столична, район, улица Я. № ..., представлявано от А.С.А. и И. И.Е., твърди в исковата молба, че ответникът И. Т. Ч. с ЕГН, постоянен адрес: град С., ж.к. № ..., вход А, етаж 1, ап.2, настоящ адрес: град Н., улица № 5, е абонат на дружеството и като такъв за него е възникнало задължение да монтира средства за дялово разпределение на отоплителни тела в имота си и да заплаща цената на топлинна енергия. Същата е използвала доставената от ищцовото дружество топлинна енергия. Собствениците на сградата в режим на етажна собственост, в която се намира и имотът на ответника, са сключили договор за извършване на услугата за дялово разпределение на топлинна енергия с „Т.С.“ ЕООД. Сумите за топлинна енергия за имота на ответника са начислявани от „Т.С.“ ЕАД по прогнозни месечни вноски съгласно чл.32, ал.1, т.2 от ЗЕ, като след края на отчетния период са изготвяни изравнителни сметки от дружеството, извършващо дяловото разпределение на топлинна енергия в сградата – „Т.С.“ ЕООД, на база реален отчет на уредите за дялово разпределение. За дължимите от ответника суми ищецът твърди, че на 08.04.2021г. е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК, въз основа на което е образувано ч.гр.д.№ 653/2021г. по описа на Н.ския районен съд, който е уважил искането и е издал заповед за изпълнение, по силата на която длъжникът И. Т. Ч. следва да заплати на „Т.С.“ ЕАД сумата в размер на 1 864,94 лева, представляваща стойността на незаплатената топлинна енергия за периода от месец октомври 2017г. до

месец април 2020г., ведно със законната лихва, считано от 08.04.2021г. до изплащане на вземането, сумата в размер на 200 лева, представляваща мораторна лихва, начислена за периода от 15.09.2018г. до 18.03.2021г., сумата в размер на 12,50 лева за дялово разпределение за периода от месец декември 2019г. до месец април 2020г., ведно със законната лихва, считано от 08.04.2021г., до окончателното изплащане на вземането, сумата в размер на 1,13 лева, представляваща лихва за периода от 31.01.2020г. до 18.03.2021г., както и разноси за държавна такса и платено адвокатско възнаграждение. На заявителя са били дадени указания от съда в заповедното производство, че следва да предяви иск за установяване на вземането си за сумите, за които е издадена заповедта за изпълнение. Моли да бъде признато за установено, че И. Т. Ч. му дължи сумата в размер на 180 лева, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия за периода от месец октомври 2017г. до месец януари 2018г., ведно със законната лихва, считано от 08.04.2021г. до изплащане на вземането, сумата в размер на 19,30 лева, представляваща мораторна лихва, начислена за периода от 15.09.2018г. до 18.03.2021г., както и сумата в размер на 1,13 лева, представляваща лихва за дялово разпределение, начислена за периода от 31.01.2020г. до 18.03.2021г., както и разноси.

В отговора на исковата молба ответникът, чрез процесуален представител, оспорва твърденията в исковата молба, както и исковите като неоснователни. Признава за издадената срещу ответника заповед за изпълнение, срещу която е подадено възражение, с което е призната дължимостта на сумата в размер на 1 878,27 лева и е оспорил сумата в размер на 200,43 лева, която е платена, като уточнява, че сумите са за обект, находящ се на адрес: град С., община, ж.к., блок ..., вход А, етаж 2, ап.2. Не оспорва сумите по издадените фактури и посочените периоди, за които се дължат, не оспорва и размера на изготвените изравнителни сметки от „Т.С.“ ЕООД, като намира, че сумите за топлинна енергия са начислени в съответствие с действащата нормативна уредба в областта на енергетиката. Отрича се ответникът да има качеството на потребител на топлинна енергия, защото той не е нито собственик, нито ползвател на недвижимия имот, който е обект на потребление, както и ищецът да е имал валиден договор с дружеството за дялово разпределение. Това, което се оспорва от ответната страна е, че абонатната станция е въведена в експлоатация, сертифицирането на измервателните уреди по БДС или по ISO, метрологичните проверки, през които е преминал общия топломер, монтиран в абонатната станция, както и правното основание, въз основа на което са начислени сумите за дялово разпределение и извършването на разпределението на топлинна енергия през претендирания от ищеца период за имота от страна на „Т.С.“ ЕООД.

С определение от 13.05.2022г., постановено по делото, съдът е допуснал по искане на ищеца привличането на „Т.С.“ ЕООД, в качеството му на трето лице – помагач.

В съдебно заседание ищецът не се представлява нито от законен нито от процесуален представител. С отделна писмена молба, подадена от юристконсулт, се поддържат предявените искове, които моли да бъдат уважени като основателни и доказани.

Ответникът не се явява в съдебно заседание и не изпраща представител. Представя

писмени бележки, в които изразява становище, че по делото не е доказано качеството му на потребител, както и че претендираното задължение по главницата е за доставени услуги преди 01.01.2018г., поради което това вземане на ищеца е погасено по давност, независимо, че фактурата, в която се включва и сумата по главницата в размер на 180 лева е издадена на 31.07.2018г., защото издаването на фактурата не новира задължението.

Третото лице – помагач също не се представлява в съдебно заседание от законен или процесуален представител.

Въз основа на събраните по делото писмени доказателства, съдът приема за установено следното от **фактическа страна**:

Между „Т.С.“ ЕООД, от една страна в качеството му на изпълнител, и Етажната собственост с адрес: град С., ж.к. блок ..., вход А, представлявана от И.С.А., от друга страна в качеството му на възложител, е сключен Договор № 267 от 24.11.2000г., по силата на който възложителят е възложил, а изпълнителят е приел да извършва доставка и монтаж на термостатни вентили, термостатни глави и индикатори за разпределение на разхода за топлинна енергия, и да извършва индивидуално измерване на потреблението на топлинна енергия и вътрешно разпределение на разходите за отопление и топла вода (съгласно ХАЙЦТЕК, за разпределение на разходите за топлинна енергия, на фирмата ТЕХЕМ), включително издаването на обща и индивидуални сметки. Предвидено е изготвянето на общата и индивидуалните сметки на потребителите да се извършва на база реално постъпилото количество топлинна енергия, отчетено и фактурирано от „Т.С.“ ЕАД, а индивидуалното потребление на топлинната енергия се установява посредством системата ХАЙЦТЕК на базата отчетените от уредите показания и дяла на разхода на топлинна енергия, свързан с топлоотдаване от главните линии на общите сградни инсталации в съотношение 85%/15%. Измежду основните задължения, поети от изпълнителя, са след края на съответния отоплителен сезон да отчете показанията на индивидуалните водомери за топла вода и индикатори за разпределение на разхода за отопление, да въведе и поддържа в програмата си постоянен масив от данни относно потребителя, абонатния му номер, отопляемия обем на жилището, брой лица, брой и техническите характеристики на отоплителните тела и други, изготвя и предоставя на възложителя обща и индивидуални изравнителни сметки за консумираната топлинна енергия в срок от 45 дни след предоставяне информация от „Т.С.“ ЕАД за показанията на топломера за отчетния период. Възложителят от своя страна е поел задължения, между които са осигуряване на достъп на упълномощени от изпълнителя лица за отчитане разходите на топлинна енергия, както и за отчитане на показанията на уредите за регулиране и отчитане, да уведомява незабавно изпълнителя при промяна на собственика, респ. наемателя, и при промяна на броя на отоплителните тела в даден апартамент.

Ответникът И. Т. Ч. е собственик по силата на договор за покупко-продажба на недвижим имот от 24.06.2008г., обективиран в нотариален акт № 125, том I, рег.№ 2388, дело № 114/2008г. на нотариус с рег.№ ... на НК и район на действие Районен съд – С., по който договор тя е имала качеството на купувач, на следния недвижим имот, а именно:

Апартамент № 2, находящ се в град С., Столична община, район, ж.к. Суха река – Запад, жилищен блок ..., вход „А“, етаж 2, на площ 84,57 кв.м., заедно с 3.742% идеални части от общите части на сградата и толкова идеални части от правото на строеж върху мястото.

На 31.07.2018г. „ТОПЛОФИКАЦИЯ – С.“ ЕАД е изготвил съобщение към фактура № 0096853596, в което е посочил, че е начислена сумата в размер на 943,98 лева с включен ДДС, представляваща стойност на консумираната топлинна енергия за периода от 01.05.2017г. до 30.04.2018г., със срок на плащане 14.09.2018г. Посочено е също, че са издадени кредитни известия за прогнозно начислена топлинна енергия за посочения период към 7 броя фактури, издадени през периода от месец октомври 2017г. до месец април 2018г. включително на обща стойност 811,88 лева, както и сумата в размер на 132,10 лева – изравнение, подадено от ФДР (фирмата за дялово разпределение).

На 31.07.2019г. „ТОПЛОФИКАЦИЯ – С.“ ЕАД е изготвил съобщение към фактура № 0106657088, в което е посочил, че е начислена сумата в размер на 953,39 лева с включен ДДС, представляваща стойност на консумираната топлинна енергия за периода от 01.05.2018г. до 30.04.2019г., със срок на плащане 14.09.2019г. Посочено е също, че са издадени кредитни известия за прогнозно начислена топлинна енергия за посочения период към 6 броя фактури, издадени през периода от месец ноември 2018г. до месец април 2019г. на обща стойност 1 081,63 лева, както и сумата в размер на -128,24 лева – изравнение, подадено от ФДР.

На 31.07.2020г. „ТОПЛОФИКАЦИЯ – С.“ ЕАД е изготвил съобщение към фактура № 1005514038, в която като задължено лице е посочена И. Т. Ч., за сумата в общ размер на 2 204,21 лева с включен ДДС, включваща стойността на потребена топлинна енергия в размер на 1 680,81 лева без ДДС за периода от 01.07.2019г. до 31.03.2020г., и стойността на потребена топлинна енергия в размер на 156,03 лева без ДДС за периода от 01.04.2020г. до 30.04.2020г. Посочено е, че окончателната сума за доплащане по Обща фактура е в размер на 2 117,33 лева като е прихваната сумата в размер на 86,88 лева за възстановяване чрез прихващане от бъдещи сметки във връзка с промяна на цената на топлинната енергия; отразена е и сумата в размер на 911,68 лева по кредитни известия към фактури за периода от месец ноември 2019г. до месец април 2020г.

Общият размер на задължението на И. Ч., начислено от „ТОПЛОФИКАЦИЯ – С.“ ЕАД в размер на 1 864,94 лева като стойност на доставена и потребена топлинна енергия включва: сумата в размер на 98,35 лева – неплатен остатък по обща фактура № 96853596 / 31.07.2018г., сумата в размер на 953,39 лева – неплатена сума по обща фактура № 106657088 / 31.07.2019г., и сумата в размер на 813,20 лева – неплатен остатък от сумата по фактура № 1005514038 / 31.07.2020г.

На 08.04.2021г. „Т.С.“ ЕАД е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК, въз основа на което е образувано ч.гр.д.№ 19840/2021г. по описа на Софийския районен съд, който с влязло в законна сила Определение № 20095069 от 14.04.2021г., постановено по делото, е прекратил производството пред него и е изпратил делото по компетентност на Н.ския районен съд по правилата на местната подсъдност. Пред

Н.ския районен съд е образувано ч.гр.д.№ 653/2021г., който е уважил искането и е издал Заповед № 180 от 14.05.2021г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК, по силата на която длъжникът И. Т. Ч. с ЕГН ***** следва да заплати на кредитора „Т.С.“ ЕАД, ЕИК, следните суми: сумата в размер на 1 864,94 лева, представляваща стойността на доставена топлинна енергия за периода от месец октомври 2017г. до месец април 2020г., ведно със законната лихва, считано от 08.04.2021г. до окончателното изплащане на вземането, сумата в размер на 200 лева, представляваща обезщетение за забавено плащане за периода от 15.09.2018г. до 18.03.2021г., сумата в размер на 12,50 лева, представляваща дялово разпределение за периода от месец декември 2019г. до месец април 2020г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 08.04.2021г. до окончателното изплащане на вземането, сумата в размер на 1,13 лева, представляваща обезщетение за забавено плащане за периода от 31.01.2020г. до 18.03.2021г., сумата в размер на 92,50 лева, представляваща разноси по делото, от които 41,57 лева – платена държавна такса, и 50 лева – юристконсултско възнаграждение. С възражение по чл.414 от ГПК длъжникът по заповедта за изпълнение – И. Т. Ч., изрично е оспорила дължимостта на следните суми: сумата в размер на 180 лева – главница за топлинна енергия за периода от 01.10.2017г. до 08.01.2018г.; сумата в размер на 19,30 лева – мораторна лихва върху посочения размер на главницата; сумата в размер на 1,13 лева – лихва върху претендираната сума за дялово разпределение. Изрично е заявила, че не оспорва и признава дължимостта на: сумата в размер на 1 684,94 лева – главница за топлинна енергия за периода от 08.04.2018г. до 01.04.2020г.; сумата в размер на 180,70 лева – лихва върху този размер на главницата; 12,50 лева – дялово разпределение за периода от месец декември 2019г. до месец април 2020г.; сумата в размер на 1,13 лева – лихва върху дялово разпределение за периода от 31.01.2020г. до 18.03.2021г. С разпореждане № 1058 от 04.08.2021г., постановено в заповедното производство – ч.гр.д.№ 653/2021г. по описа на Н.ския районен съд, е разпоредено да бъде издаден изпълнителен лист за сумата в размер на 1684,94 лева – главница за топлинна енергия за периода от 08.04.2018г. до 01.04.2020г., за сумата в размер на 180,70 лева – лихва, за сумата в размер на 12,50 лева – дялово разпределение, и за сумата в размер на 1,13 лева – лихва. Едновременно с това съдът в заповедното производство е указал на заявителя, че може да предяви иск за установяване на останалите оспорени вземания, за които е подадено възражение, в едноседмичен срок от получаване на съобщението. Съобщението с тези указания за връчени на кредитора на 18.08.2021г.

Искът по чл.422 от ГПК, въз основа на което е образувано настоящото исково производство, е предявен на 01.09.2021г.

При така приетото за установено от фактическа страна съдът намира следното от **правна страна**:

С оглед становището на ответника, се установява, че същият не оспорва размерите на претендираните от ищеца суми като стойност на топлинна енергия и като стойност на дялово разпределение през въведените периоди, както и на мораторните лихви. Въпреки, че с възражението срещу издадената заповед за изпълнение длъжникът по нея – ответникът в

настоящото производство, е признал дължимостта на сумата за дялово разпределение и обезщетението за забавено плащане, както и част от главницата като стойност на топлинната енергия за част от претендирания период и за мораторната лихва за оспорения период, с оглед признанието за доставените услуги и правилното им остойностяване, в отговора на исковата молба, наред с възражението за недължимост на тези суми поради изтекла давност, същият оспорва да има качеството на потребител на доставените от ищцовото дружество услуги с довода, че не е собственик, нито ползвател на обекта на потребление – недвижимия имот. Същевременно обаче заявява, че притежава нотариален акт за собственост, но не му е било предадено владението върху закупения от него имот. Оспорва и да е имало валиден действащ договор, сключен със съответния търговец, за предоставяне на услугата дялово разпределение, с което обосновава и позицията си за липса на основание за начисляването на суми за дялово разпределение и извършването на разпределението на топлинна енергия през процесния период за имота от страна на „Т.С.“ ЕООД. Но оспорва и наличието на договорни отношения на между И. Ч. и топлопреносното дружество. Твърди и неизпълнение от страна на ищеца за извършени услуги – пренос и доставяне на топлинна енергия, както и че претендираното от ищеца вземане е изискуемо, доколкото е необходима покана за настъпването на изискуемостта на плащането.

На първо място следва да се отбележи, че претенцията на ищеца за заплащането на сумата в размер на 1,13 лева като мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение в размер на 12,50 лева (която главница не е предмет на настоящия иск по чл.422 от ГПК), се явява недопустима, доколкото за тази сума е издаден изпълнителен лист въз основа на издадената в заповедното производство заповед за изпълнение, която в тази част е влязла в законна сила, и се явява недопустимо същата сума да бъде предмет на друго съдебно производство и за нея да бъде издавано и друго изпълнително основание, каквото се явява съдебното решение по иска по чл.422 от ГПК, като в случая е приложимо правилото на сила на присъдено нещо (Глава XXIII от ГПК). Затова и искът за сумата в размер на 1,13 лева – мораторната лихва върху главницата за дялово разпределение, следва да бъде оставен без разглеждане, а производството по настоящото дело в тази му част следва да бъде прекратено.

Основателността на обуславящата искова претенция по чл.153, ал.1, вр. чл.150, вр. чл.149 от ЗЕ, вр. чл.298, вр. чл.288 от ТЗ, вр. чл.79, ал.1 от ЗЗД и цена – 180 лева – стойност на доставена топлинна енергия за периода от месец октомври 2017г. до месец януари 2018г., е предпоставено от установяване от ищцовата страна, при условията на пълно и главно доказване, че процесният имот в град С., район, ж.к. блок ..., вход А, етаж 2, ап.2, е собствен на ответницата, намира се в сграда в режим на етажна собственост, присъединена към топлопреносната мрежа, както и че през процесния период е бил топлофициран; че между страните е съществувало валидно облигационно отношение, по силата на което ищецът е доставил топлинна енергия до процесния недвижим имот за съответния период и начина на извършване на дялово разпределение, както и дела на на ответника съответно потребената топлоенергия в претендираното количество и стойности през исковия период:

за отопление на процесния недвижим имот, за сградна инсталация и/или битово гореща вода.

Съгласно разпоредбата на § 1, т.2а от ДР на ЗЕ „битов клиент“ е клиент, който купува електрическа или битова енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за собствени битови нужди. Договорът за търговска продажба на топлинна енергия за битови нужди се счита сключен и с конклюдентни действия – арг. чл.150, ал.1 от Закона за енергетиката (ЗЕ), т.е. писмена форма не е предвидена. В този случай топлопреносното предприятие задължително публикува одобрените от комисията Общи условия най-малко в един централен и в един местен всекидневник в градовете с битово топлоснабдяване, като общите условия влизат в сила 30 дни след първото им публикуване без да е необходимо изрично писмено приемане от потребителите – арг. чл.150, ал.2 от ЗЕ. В този случай договорната връзка се предполага по силата на закона, тъй като съгласно чл.153, ал.1 от Закона за енергетиката, всички собственици и титуляри на вещното право на ползване в сграда – етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение са потребители на топлинна енергия; чл.150 от ЗЕ постановява, че продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на клиенти на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие.

С разпоредбите на чл.156 от ЗЕ за уреждане на отношенията между топлопреносното предприятие и потребителите/клиентите на топлинна енергия в сграда – етажна собственост, е утвърден принцип за реално доставена на границата на собствеността топлинна енергия. Всеки потребител дължи заплащане на реално потребената въз основа на отчетени единици топлинна енергия от средствата за дялово разпределение, монтирани на отоплителните тела в обитаемия обект и съответната част от стойността на топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация. Съгласно разпоредбата на чл.139, ал.1 от ЗЕ, разпределението на топлинната енергия в сграда – етажна собственост, се извършва по система за дялово разпределение. Начинът на извършване на дяловото разпределение е регламентиран в ЗЕ (чл.139 – чл.148) и Наредба № 16-334 от 06.04.2007г. за топлоснабдяването, като топлинната енергия за отопление на сграда – етажна собственост, се разделя на топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, топлинна енергия за отопление на общите части и топлинна енергия за отопление на имотите (чл.142, ал.2 от ЗЕ). На следващо място, за да дължи едно лице цената на топлинна енергия, следва да бъде установено, че то използва топлинната енергия за небитови нужди – въз основа на сключен писмен договор, или за собствени битови нужди като собственик или ползвател на вещно основание – в който случай договорната връзка се предполага по силата на закона, без да е необходима писмена форма (чл.150 от ЗЕ). Анализът на действащата през процесния период нормативна уредба предвижда две алтернативни основания, при които такова договорно отношение възниква – писмен договор по чл.149 от ЗЕ или наличие на право на собственост или на вещно право на ползване върху самостоятелния обект в топлоснабдена сграда –

етажна собственост – чл.153, ал.1 от ЗЕ. Втората хипотеза е приложима в случая, доколкото относно доставката на топлинна енергия до определен топлоснабден имот няма сключен писмен договор по чл.149 от ЗЕ, явяващ се по правило основен източник на облигационните отношения.

По несъмнен начин от доказателствата по делото се установи, че ответникът е битов клиент по силата на правото му на собственост върху топлоснабдения обект, придобита въз основа на валидно сключен на 24.06.2008г. договор за покупко-продажба на недвижим имот, а по силата на това придобито право на собственост ответникът е упражнявал правото си на ползване и на владение върху имота си от деня на закупуването му.

В тази връзка абсолютно голословен и несъстоятелен е доводът в отговора на исковата молба, че владението върху имота му не е предадено и че това е следвало да стане на 15.03.2006г., т.е. повече от две години преди придобиването на собствеността, но отлагателното условие не се е сбъднало. Изрично в посочения договор за покупко-продажба от 24.06.2008г. е посочено, че владението върху недвижимия имот, предмет на сделката, е предадено на купувача И. Т. Ч.. Именно в качеството ѝ на собственик, въз основа на която тя е ползвала и владеела имота си, находящ се в сграда в режим на Етажна собственост, през въведения от ищеца период, тя е участвала при провеждането на общи събрания на Етажната собственост, на които са вземани решения за сключване на договор за доставка и монтаж на уреди и устройства за разпределяне на разхода за топлинна енергия в сградата, за извършване на индивидуално измерване на потреблението на топлинна енергия и вътрешно разпределение на разходите за отопление и топла вода, като участието си на такива събрания и изразеното от нея съгласие с условията на договора, сключен с търговеца, извършващ дялово разпределение, И. Ч. е удостоверила с подписа си в качеството ѝ на етажен собственик.

При доказано съществуване и изискуемост на претендираното вземане в тежест на ответника е да установи, че го е погасил, като не се спори относно факта, че ответникът не е изпълнил задължението си за заплащане на част от претендираната сума като стойност на доставена топлинна енергия, като основанието и размерът на дължимите суми по начало не се оспорват от ответника, поради което той дължи нейното заплащане.

От страна на ответника се противопоставя възражение за погасяване по давност на исковата претенция. В тази връзка следва да се има предвид, че в случая вземанията, предмет на спора, безспорно са периодични, тъй като се касае за плащане на парични суми с единен правопораждащ факт – доставка на топлинна енергия, чиито падежи настъпват през предварително определени интервали от време, а размерът им е определяем. Затова погасяването им по давност настъпва на основание чл.111, б.„в“ от ЗЗД – с изтичане на тригодишен срок от датата на изискуемостта им. Съгласно Общите условия на „Топлофикация – С.“, потребителите са длъжни да плащат месечни прогнозни суми за топлинна енергия в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Дължимите суми от изравнителните сметки от своя страна се заплащат в 45-дневен срок от

изтичане на срока, за който се отнасят. Този срок, съответно падежът на плащане на дължимите суми, е посочен в самите издавани фактури. В случая падежът на претендираната част от задължението за топлинна енергия е 14.09.2018г. съгласно фактура № 0096853596 / 31.07.2018г., а не след изтичане на края на периода, за който се отнася плащането по фактурата – 30.04.2018г., или пък изразената от ответната страна позиция в писмените бележки, че периодът, за който се отнася плащането на частта от задължението по фактурата, е изтекъл през 2017г. Затова към момента на предявяването на исковата претенция на 08.04.2021г. (чл.422, ал.1 от ГПК), не е изтекла тригодишната давност от момента на изискуемостта на процесната част от претендираното вземане на паричното задължение за доставена топлинна енергия.

Предвид основателността на обуславящата искова претенция за главницата и доколкото съдът приема, че лихви се дължат от момента на изтичане срока за плащане, указан в съответната фактура, основателно се явява и искането за заплащане на мораторна лихва за периода от 15.09.2018г. до 18.03.2021г. в размер на 19,30 лева. По отношение на това акцесорно вземане също е направено възражение за изтекла погасителна давност, като с оглед гореизложените съображения, претендираното обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата за посочения период, също не е погасено по давност.

В полза на ищеца следва да се присъди юристконсултско възнаграждение в размер на 100 лева на основание чл.78, ал.8 от ГПК, която сума ответникът следва да бъде осъден да му заплати.

Ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на съда и дължимата държавна такса за предявените искове в размер на 50 лева по сметка на съда.

Предвид разясненията, дадени в ТР № 4/2013г. на ОСГК на ВКС, т.12, съдът следва да се произнесе с осъдителен диспозитив по направените в заповедното производство разноси, които съдът намира за доказани в размер 92,50 лева, която сума ответникът също следва да бъде осъден да заплати на ищеца.

С оглед изхода на делото в полза на ответника не следва да се присъждат разноси на основание чл.78, ал.3 от ГПК, поради което претенцията му ищецът да бъде осъден да му заплати сумата в размер на 360 лева за платено адвокатско възнаграждение, следва да бъде оставена без уважение.

Така мотивиран, Н.ският районен съд

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по гр.д.№ 1217/2021г. по описа на Н.ския районен съд В ЧАСТТА относно предявения от „Т.С.“ ЕАД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: град С., община Столична, район, улица Я. № ..., представлявано от А.С.А. и И. И.Е., иск за признаване за установено по отношение на И. Т. Ч. с ЕГН, постоянен адрес: град С., ж.к. № ..., вход А, етаж 1, ап.2, настоящ адрес:

град Н., улица № 5, че същата му дължи сумата в размер на 1,13 лв. (един лев и 13 ст.), представляваща мораторна лихва, начислена за периода от 31.01.2020г. до 18.03.2021г. върху главницата от 12,50 лева за дялово разпределение, за която сума е издадена Заповед № 180 от 14.05.2021г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПКв заповедно производство, развило се по ч.гр.д.№ 653/2021г. по описа на Н.ския районен съд, поради НЕДОПУСТИМОСТ на иска.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на И. Т. Ч. с ЕГН *****, постоянен адрес: град С., ж.к. № ..., вход А, етаж 1, ап.2, настоящ адрес: град Н., улица № 5, ЧЕ ДЪЛЖИ на „Т.С.“ ЕАД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: град С., община Столична, район, улица Я. № ..., представлявано от А.С.А. и И. И.Е., с участието на трето лице-помагач „Т.С.“ ЕООД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: град С., район Слатина, улица № 3, представлявано от управителя М.П.С., сумата в размер на **180 лв.** (сто и осемдесет лева), представляваща стойността на неизплатената топлинна енергия за периода от месец октомври 2017г. до месец януари 2018г., доставена в обект, находящ се в град С., район, ж.к. блок ..., вход А, етаж 2, ап.2, ведно със **законната лихва**, считано от 08.04.2021г. до изплащане на вземането, и сумата в размер на **19,30 лв.** (деветнадесет лева и 30 ст.), представляваща мораторна лихва, начислена за периода от 15.09.2018г. до 18.03.2021г., за които суми е издадена Заповед № 180 от 14.05.2021г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПКв заповедно производство, развило се по ч.гр.д.№ 653/2021г. по описа на Н.ския районен съд.

ОСЪЖДА И. Т. Ч. с ЕГН *****, постоянен адрес: град С., ж.к. № ..., вход А, етаж 1, ап.2, настоящ адрес: град Н., улица № 5, ДА ЗАПЛАТИ на „Т.С.“ ЕАД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: град С., община Столична, район, улица Я. № ..., представлявано от А.С.А. и И. И.Е., сумата в размер на **100 лв.** (сто лева) за юристконсултско възнаграждение по настоящото исково производство, както и сумата в размер на **92,50 лв.** (деветдесет и два лева и 50 ст.), представляваща разноски в заповедното производство.

ОСЪЖДА И. Т. Ч. с ЕГН *****, постоянен адрес: град С., ж.к. № ..., вход А, етаж 1, ап.2, настоящ адрес: град Н., улица № 5, ДА ЗАПЛАТИ в полза на Н.ския районен съд сумата в размер на **50 лв.** (петдесет лева), представляваща дължима държавна такса върху уважените искове.

ОТХВЪРЛЯ претенцията на И. Т. Ч. с ЕГН *****, постоянен адрес: град С., ж.к. № ..., вход А, етаж 1, ап.2, настоящ адрес: град Н., улица № 5, за осъждане на „Т.С.“ ЕАД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: град С., община Столична, район, улица Я. № ..., представлявано от А.С.А. и И. И.Е., да й заплати сумата в размер на 360 лв. (триста и шестдесет лева), представляваща направени по делото разноски за платено адвокатско възнаграждение, като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване пред Бургаския окръжен съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Н.: _____